Geszt, Aug. 18án 1855.

K 513/821.

Édes Aranybácsi!

Ezen hideg időjárás, mely a gazdákat annyira hát-
ráltatta; az én múzsáimat is oly terméketlen-
né tette, hogy tegnapi kedves levelére versteleb
választ kell küldenem. Rendes körülmények kö-
zött vártam volna a jó szerencsére néhány na-
pig; de most rögtön írok, kérvén Aranybácsit,
legyen szives nekem Gömöri útja előtt irni.
Én ugyanis September 15e–16a fele Kőrösre
szándékoznám; de miután Aranybácsi útja
elhaladt, félek hogy hiában teendem a láto-
gatást; minek elkerülésére tettem fentebbi
kérelmemet.

A Gömöri út elnapolásának okát – t. i.
a' Julcsa betegségit – mindnyájan nagy saj-
nálattal olvastuk; édes anyámat pedig
épen igen érdekelte, 's nagyon kérdezősködött

hogy

hogy mi baja lehetett Julesának tavasz-
szal? Miről mi felvilágositni nem tudtuk.
Mindnyájan minélelőbbi felgyógyulást
kivánunk neki.

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Igen csudálom hogy Gyulai oly titok-
ban tudta tartani hőstettét; 's különösen
azt, hogy borzos ellenfele, ki pedig győzött,
diadalát ki nem kürtölte. Hanem anyi-
val többet szenved a' békentűrő papiros.
Alpárunknak pedig egy jobban illő, 's mégis
Sinonyme nevet ajánlanék, mely még a' mellett
Mentovicstól is megkülönböztetné; „Tetétlen!"
Mert tetétlen = tetőtlen = a' kinek nincs teteje.
Arany pedig ezt: „Kanbüzös", miután tudjuk
hogy azon persa király nyakgatta az Egyiptomi
Apis bika papjait. Egyebbiránt szó a' mi

szó

szó, nem ártana ha Gyulai a' buzogányt
elhajítván egyszer már tollat fogna kezé-
be; nézem még most sem írt, 's én csak vá-
rom verseim megjelenésit mint Noë a' hollót;
's minden nap jobban látom mily gyönyörű
czéhbe avatom fel magamat. Na de se baj!
a' legtöbb nagy költő, 's Petőfi is, csak így "leve-
lenként szedte a' borostyánt".

Áldja meg az Isten.

szerető tanítványa
Tisza Domokos

M.T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA